

Május 10-én a késő délutáni órákban indult el az iskola elől az a 15-fős kis csapat akik ezen az akác és bodzaillattól édes májusi estén madárének hallgatásra szánták szabadidejüket. Gumicsizma, szúnyogirtó, fényképezőgép, némi enni és innivaló elég volt ahhoz, hogy nekivágjunk a Szebecse-ér bokros területeinek. Már a lemenő nap fényében bárányok siettek hazafelé, jól képzett korcs kutya és a juhász felügyelete mellett. Ekkor a Csedmóda keleti végében jártunk, de már hallottuk a barát-poszáta, a seregély, a fekete rigó és a széncinege hangját. Az elkeskenyedő kanálistparton aztán már megszólalt a fülemüle is. Hatalmas volt a csend- zsongott a rét a kabócák és a tücskök énekétől. A fülemüle-melyet persze nem láttunk- csak énekelt, énekelt. Ez alkalommal nekünk is.

Óriási százados fehér füzek hajoltak fölénk, rózsaszínben és narancssárgában úszott a kakukkszegfűs boglárkás láprét, itt-ott élénksárga tollas kalaphoz hasonló virágaikkal integettek a mocsári nőszirmok. Legyek, darazsak, kabócák, szúnyogok dongtak körülöttünk. Meleg volt.

Hallgattuk a csendet. Ezt is meg kell tanulni! Bizony csak így lehet észrevenni a megannyi szépséget körülöttünk.

A nádasok szélén vadkacsák röppentek jöttünkre a magasba, s nádirigók, nádiposzták sőt a nádi tücsökmadár is torkaszakadtából énekelt. A levegő zsongott, s tele volt finom illatokkal.

Már sűrvedt amikor visszaindultunk. Ez volt Dögében az első fülemülék éjszakája. A madarakról és rólunk szólt.

(as)

Fülemülék éjszakája

Írta: JSÉ

2013. május 23. csütörtök, 09:34

